

GENEL BAŞKANIMIZ Lİ BABACAN'IN 8. İL BAŞKANLARI TOPLANTISI KONUŞMASI

Demokrasi ve Atılım Partisi'nin değerli genel merkez başkanlık kurulu üyeleri,

Değerli bölge koordinatörlerimiz,

Çok değerli il başkanlarımız,

Basınımızın kıymetli temsilcileri,

Ekranları başında ve sosyal medya hesaplarımızdan bizleri izleyen değerli dostlarımız,

Hepinizi sevgiyle, saygıyla selamlıyor,

Partimizin sekizinci il başkanları toplantısına hoş geldiniz diyorum.

Sözlerimin hemen başında dünkü trafik kazasında yaralanan Edirne il başkanımız Kerem Arda'ya geçmiş olsun dileklerimi huzurlarınızda tekrar iletmek istiyorum.

Yine dün dedesini kaybeden Yozgat il başkanımız İsmail Yılmaz'a ve ailesine de başsağlığı dileklerimi iletiyorum.

Bugünkü toplantımıza kendilerinin veya yakınlarının rahatsızlığı sebebiyle katılamayan il başkanlarımıza da acil şifalar diliyorum.

Değerli arkadaşlarım,

Son il başkanları toplantımızdan bu yana tam dört hafta geçti.

Bu dört hafta içinde genel merkezden görevli arkadaşlarımız 81 ilde programlar yaptı.

Çok sayıda kongreler yaptık, açılışlar yaptık.

Sivil toplumla buluştuk, meslek örgütleriyle istişareler yaptık.

Muhtarlarımızla sohbet ettik, çarşıda pazarda kahvelerde vatandaşlarımızın dertlerini dinledik.

Bu geçtiğimiz dört hafta içinde, Çorum'daydım, İskilip'teydim, Yozgat'ta Sorgun'daydım, Akdağmadeni'nde ydım.

Sivas'taydım, Tokat'taydım, Turhal'daydım, Zile'deydim.

Keçiören'deydim, İstanbul'daydım, Büyükçekmece'deydim, Kâğıthane'deydim, Sultangazi'deydim, Esenyurt'daydım.

Bursa'daydım, Kestel'deydim, Gürsu'daydım, Yıldırım'daydım.

Çanakkale'deydim, Yenice'deydim, Çan'daydım, Biga'daydım.

İzmir'deydim, Gaziemir'deydim, Torbalı'daydım.

Çok şükür, her geçen ay, partimize olan ilgi, sevgi ve destek artıyor.

Kurumuş toprağın, hasret kaldığı suyla buluştuğu gibi, vatandaşlarımızla buluşuyoruz.

Hem dertlerini dinliyoruz hem de teveccühlerine mazhar oluyoruz.

Ülkemiz için hedeflerimizi, planlarımızı, programlarımızı vatandaşlarımızla paylaşıyoruz.

Öte yandan, ziyaret ettiğimiz her yerde vatandaşlarımızın feryadıyla karşılaşılıyor.

Emeklilerimiz hayat pahalılığı karşısında tamamen çaresiz durumda. Maaşlarıyla ay sonunu getirmeleri artık mümkün değil.

İşçilerimiz, sabit gelirlili vatandaşlarımız büyük sıkıntılarla karşı karşıya. Maaşlarını alıyorlar ayın onuncu, on beşinci gün bitiyor. Kredi kartlarının limitleri çoğu vatandaşımız için hızla dolmakta.

Ülkemizde işsizlik almış başını gitmiş. Adım başı işsiz vatandaşlarımızın dertlerini dinliyoruz.

Gençlerimiz hem işsiz hem de umutsuz. Bırakın bugünkü durumu daha lisede okuyan, üniversite bire başlayan talebeler ben hayata atıldığım zaman bu ülkede artık iş bulamayacağım artık diye dertleniyor. Bugünü yarını değil, ülkenin dört sene sonrası beş sene sonrasıyla ilgili gençlerimiz büyük bir umutsuzluk ve hayal kırıklığı içerisinde.

Esnafımız malını kaçta satacağını şaşırılmış durumda. Maliyetler almış başını gitmiş.

Bir yandan vergi borcu, bir yandan banka borcu, bir yandan piyasa borcu derken, esnafımız çok ağır yüklerin altında sürekli eziliyor.

Çiftçimiz çaresiz. Artan maliyetlerle baş edemiyor artık. Ya gübresiz ekim yapıyor ya da artık ben bu işten vazgeçtim diyor.

Hayvancılıkla uğraşan vatandaşlarımız, üreticilerimiz artık ben baş edemiyorum diyor. Harcadığım yem parasına maalesef ne et satışından ne de süt satışından bu masraflarımı artık karşılayamıyorum diyor.

Kaç tane üreticimizden ben artık hayvanlarımı kesmeye başladım ifadesini duydum. Özellikle süt üreticilerinden.

Gerçekten yakın tarihimizin en kötü krizlerinden birisinin tam ortasındayız şu anda.

Ve değerli arkadaşlarım,

Ülkemizi karış karış gezerken, her gün diyoruz ki, iyi ki DEVA Partisi'ni kurmuşuz. İyi ki bu yola çıkmışız.

DEVA Partisi, ülkemizde, çok büyük bir siyasi boşluğu doldurmuş durumda.

Partimize ne kadar büyük ihtiyaç olduğunu, bizzat her gün sahada görmekteyiz, her an hissetmekteyiz.

Gerçekten tarihi bir sorumluluğu üstlenmiş bulunmaktayız.

DEVA Partisi'yle birlikte artık Türkiye'de hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Yepyeni bir döneme girdi bu ülke.

Değerli arkadaşlar,

Ülkemiz, sınır komşularımızın ucuz pazar yeri oldu.

Nasıl olmasın ki, paramızın, karşısında değer kaybetmediği para birimi dünyada neredeyse kalmadı.

Ha şöyle sınır ülkeler baktığımızda bir tek Suriye. On yıldan fazladır bir iç savaşla boğuşan Suriye'nin para birimi Türk lirasıyla belki mukayese edilebilir durumda.

Onun haricindeki komşularımızın tamamının parası şu anda bizden çok daha kıymetli.

Azerbaycan, Gürcistan, Yunanistan, Bulgaristan için adeta bedava bir ülkeye döndük.

Biz elbette ülkemizin komşularımızla olan ticaretinin artmasını isteriz. Komşularımız Türkiye'ye rahat gelip gitsin isteriz. Bizim vatandaşlarımız da komşularımıza rahat gitsin gelsin isteriz.

Elbette ticaretimizle, sanayimizle, kültürümüzle, turizmimizle bir cazibe merkezi olmak isteriz.

Ama değerli arkadaşlar bu o değil, şu anda yaşadığımız öyle bir şey değil.

Koskoca Türkiye, komşu ülkelerin "her şey bir lira" mağazasına döndü neredeyse.

Hani pazarlarda kullanılan bir tabir vardır, "batan geminin malları bunlar" diye.

Şu anda Türkiye'ye alışverişe gelenler, "batan Türkiye'nin malları bunlar" diye diye kapış kapış alışveriş yapıyorlar ya. Çok üzülüyoruz. Ülkemiz buna layık değil.

Emeğin sömürüldüğü, alın terinin değersizleştiği bir ülke olduk. Bunun için yabancılar için ucuz ürünlerin cennetine döndük.

Kur attığında bütün ham madde fiyatları artıyor. Sanayideki üretimin bütün hammadde girdilerinin fiyatı artıyor. Artmayan bir ne var? İşçilik var işçilik.

Hani rekabetçi kur dedikleri, Çin modeli dedikleri, döviz kurunu artıralım daha çok ihracat yapalım dedikleri özünde baktığımızda bu ülkenin işçisinin, çalışanının alın terini, bilek gücünü daha ucuza yurtdışına pazarlamaktan ibaret. Başka bir şey değil.

Yeni model diye ortaya koydukları bundan başka bir şey değil.

Bu ülke 7'den 77'ye, hiçbir ferdiyle bu değersizliği hak etmiyor.

Hani meşhur bir lafları vardı değil mi? "Değerli yalnızlık" diye.

Değer meğer kalmadı, sadece yalnızlık kaldı. Dünyadan kopmuş, dünyada itibarsızlaşmış, güvenini yitirmiş, ne yapacağı belli olmayan, aklını yitirmiş bir ülke görüntüsü var şimdi.

Bakın arkadaşlar,

Bir ay evvel yine il başkanları toplantısı yaptığımızda doların paramız karşısında 10 lira olduğundan bahsetmiştik. Dün ise 14'ü geçti.

Satın alma gücümüz, son bir ay öncesine göre daha da zayıfladı.

Şundan 10 sene, önce takvim aralık sonunu gösterdiğinde, yeni yıl heyecanı sarardı bu ülkeyi. O günleri hatırlayalım. Türkiye'nin parlak günlerini. 2011,2012,2013. Yılbaşı geliyor diye insanlar böyle tatlı bir heyecana

kapılırlardı. Alışveriş iyi olurdu ülkede. Şimdi ise ülkenin tümünü sarmış bir geçim kaygısı var.

İnsanlar yarınlarından korkuyor. Önümüzdeki haftasından korkuyor. Ertesi gününden korkuyor.

Maaşlar yetmiyor, cebimizdeki para, durduğu yerde eriyor.

1,5 ay önce demiştim ki, 200 liralık banknotun değeri 23 dolara düştü. Şu anda 14 dolar.

İlk çıktığında 123 dolar eden banknotumuz bugün 14 dolara düşmüş durumda.

Biz altı sıfır attık bunlar geldiler en az bir sıfır eklediler şu anda. Nereye kadar gider onu da bilmeyiz. Şu farka bakın.

Yeri gelmişken şimdi bir video izleyelim. Yatırım danışmanı edasında bir cumhurbaşkanının engin öngörüsüne bakalım.

Çünkü bu hafızadakileri, basın kayıtlarını göstermediğimiz zaman unutulabiliyor. Geçmiş hiç yok gibi davranabiliyorlar. Her güne kilometreyi sıfırlayıp başlayabileceklerini düşünüyorlar. Öyle değil.

Alanı ekonomi ya hani. Ekonomistim diyor. Döviz kuruyla ilgili neler demiş onu izleyelim.

Video kolaj - Erdoğan dolar

6 mart 2015: Dolara aşırı derecede yatırım yapanlar, yaya kalabilirler.

02.12.2016: Yastığının altında döviz olanlar gelsin parasını TL'ye dönüştürsün.

03.12.2016: Benim de alanım ekonomi biraz bilirim. Dem bu dem, zaman bu zaman. 'Efendim zarar edersek ne olur?' bak, bu millidir, bunda bereket vardır. Bundan zarar etmezsın merak etme.

Milli diyor, bereket diyor. İstismar...

26.05.2018: Yastığının altında doları olan, avrosu olan kardeşlerim, TL'ye yatırım. Şurada fazla bir zaman yok, 28 gün. 28 gün sonra ülkemizin kaderi çok daha farklı şekilde değişecek.

10.08.2018: Dolar, molar bizim yollarımızı kesmez. Hiç endişe etmeyin. Ama buradan yine söylüyorum, yastığının altında doları, eurosunu, altını olan varsa gitsin bozdursun.

14.09.2018: Türk lirasına ve kendi paramızla değer biçilen finans araçlarına yönlendirilmesi gerekli.

24.03.2021: Sadece kendilerini güvende hissetmek amacıyla evlerinde döviz ve altın tutan vatandaşlarıma buradan bir çağrıda bulunmak istiyorum.

29.03.2021: Evlerinden tuttıkları altınları, dövizleri ekonomimize kazandırmaları çağrılarımı tekrar etmek istiyorum. Win-Win esasına göre hem ülkeye hem kendilerine kazanmanın yolunu gösteriyorum.

8.12.2021: Döviz, altın ve Türk lirası cinsinden tasarrufu bulunanlarında bu büyük atılıma katılmaları halinde dünyanın en büyük 10 ekonomisi arasında girebilecek seviyeye ulaşacaktır.

Ya bırakın onu, biz bıraktığımızda 16. büyük ekonomiydik. Şu anda 21.liğe düştük. İlk 20'nin altına düştük.

Değerli arkadaşlar,

Kaç yıldır aynı şeyleri tekrar edip duruyor ya. Takılmış plak gibi. Ancak Erdoğan'a güvenip de yatırım kararı alan vatandaşlar şu anda bin pişman. Onlar yaya kalıyor.

"Bozdurun" diyor ya hani... Ya elinde üç kuruşu olan, yarına yok olmasın diye, sırf parasının değerini korumak için mecburen gidiyor döviz alıyor. Gidiyor 100,200 dolar alıyor ay sonuna kadar maaşım erimesin diyor. Her şeyin fiyatı hızla artıyor diyor. Bu da ne yapıyor? Hemen sat, bozdur diyor.

Daha kur 3 lira iken başlamış sat demeye. Bugün geldi 14 liraya dayandı. 14 lirayı geçti.

Bankalarımızda tarihin en yüksek yabancı para mevduatı oranı var. En son baktığımızda yüzde 65 civarındaydı. Böyle bir şey yok bakın. 2002’de bile biz ilk ekonomi yönetiminin başına geldiğimizde bu oran yüzde 55 civarındaydı. 2001 krizi yaşamış bir ülke. Kur fırlamış gitmiş. 20 tane banka batmış. O günlerde yüzde 55’ti. Biz bunu yüzde 35’e kadar indirdik. Yani bankalardaki toplam mevduatın yüzde 35’i döviz, yüzde 65’i Türk lirası oldu.

Niye? Milli paramıza güven geldi de onun için. Bugün banka mevduatının yüzde 65’i döviz. İşte diyordu ya kendisi ‘Para bir milletin itibarıdır’ diyordu. İşte itibarımızı maalesef beş paralık ettiler.

Yani vatandaşlarımız ilk kez bu denli güvenini yitirdi kendi paramıza.

Fakirleşiyoruz, yoksullaşiyoruz. Unu, yağı, ekmeği, yumurtayı alırken gramaj hesabını yapıyoruz.

Dün akşam şöyle bir istişare toplantısında idik. Benim oturduğum semtte dedi katılanlardan bir tanesi ilk defa ben ekmek kuyruğu gördüm dedi. Bizim semtte olmazdı dedi. Bizim semtte giderler insanlar nerede ekmeği bulurlarsa alırlardı dedi. İlk defa bizim semtte baktım vatandaşlar ekmek kuyruğuna girmiş. Nispeten hali vakti yerinde olan bir semtten bahsediyoruz.

Kasa önünde parası çıkışmadığı için aldıklarını iade eden vatandaşlarımızı, pazarda taneyle meyve alan, sebzeleri yarım yarım alan emeklilerimizi her gün görüyoruz.

Çanakkale’de karşılaştık yolda vatandaşımızla bir torbaya üç tane biber koymuş. Pazardan geliyor. Yaptığı alışveriş o kadar. Bu biber de Çanakkale’nin meşhur biberi. Kapyra.

Ama iktidarın büyük ortağına bakıyoruz. Genel başkanları da Beştepe’dekiler de inanın şaşkınlık veren bir kopukluk içerisindedirler. Sanki bu ülkede yaşamıyorlar yani. Öyle şeyler anlatıyorlar ki sanki tarif ettikleri başka bir ülke.

Hayret ediyorum, bir zamanların en güçlü halk hareketlerinden birisinin başında olan bir insan, nasıl olur da böyle bir aymazlık içinde olabilir? Gerçekten ibretlik.

Çevreyi, merkeze taşımayı başaran bir ekibin başındaki kişi, nasıl olur da çevreden tamamen kopabilir? Hani kitabını yazdım bu işin diyor ya aslında bu Türkiye'nin çöküşünün bir kitabını bir gün birilerinin yazması lazım.

Kötü yönetimin, ehliyet ve liyakati bırakmanın, istişareyi bırakmanın nasıl bir ülkeyi çökerttiğinin kitabını birinin yazması lazım.

Çevresindekiler halkın derdini tasasını anlamıyor. Öyle bir çevre oluşturdu kendisine. Bazen diyorlar ya çevresi şöyle böyle. Ya çevreyi oluşturan kendisi. Tek imzayla her şeyi yaparım diyen, etrafındaki insanların organizasyonunu yapamıyor mu? kardeşim sen yanaşma yanıma diyemiyor mu? Kendisine doğruyu söyleyecek insanları çağırıyor mu?

Ne diyorlar? "Türk lirasını gidip dövize çevirmek ahlaksızlık" diyorlar. İsmi lazım değil daha geçenlerde birisi söyledi. Bu seviyeye iniyorlar?

Hiç kimse, kendi kötü yönetiminin bedeli altında ezilen bu ülkenin haysiyetli vatandaşlarına hakaret etmeye kalkmasın.

Dün yine apar topar ne yaptılar "Stokçuluk cezasını artırıyoruz" diye bunu da büyük haberler yaparak kendi medyalarında faturayı yine başkalarına kesme çalışıyorlar. Yani öyle bir algı oluşturmaya çalışıyorlar ki bu hükûmetin, cumhurbaşkanının hiç suçu günahı yok, hiçbir hatası yok, hayat pahalılığının tek sebebi, tek suçlusu stokçular. Sabah stokçu akşam stokçu. Hedef gösteriyorlar.

Ya sizin o stokçu dediğiniz insanlar var ya bugün sattığını yarın yerine koyamayan, sattığı malın fiyatını öğrenmek için telefonda çırpınan gariban esnaf ya. Ayakta kalmaya çalışan esnafa siz stokçu diyorsunuz.

Piyasadaki tüm bu sorunların faturasını üretene, tacire, esnafa kesemezsiniz.

Bu cezalarla vatandaşa dönüp, "Fiyat artışların sebebi şunlardır, stokçulardır" diyerek başka failler uyduramazsınız. Bu dürüst bir yönetim anlayışı değil.

İktidardakilere seslenmek istiyorum: Bu eser, sizin eseriniz. Fail de sizin yönetiminiz. Başkası değil.

Hiç sağı solu işaret etmeyin. Haksız yere cezalar yağdırmayın insanlara. Fail Beştepe'de, Beştepe'de. Başka bir yerde değil.

Biliyorsunuz bakanların biri gidiyor biri geliyor. Bir bakan daha görevlendirdiler. Yeni bakan ne demiş, "Bize güvenseler bu iş biter" demiş. Ben de ha şunu anlasaydınız dedim ya. Ama mesele şu ki, güven nasıl kazanılır bilmiyorlar. Biz zamanında güveni nasıl inşa ettik anlamamışlar, anlamıyorlar. Bunu kendilerine defalarca anlatmamız gerekiyor.

Tekrar tekrar anlatmamız gerekiyor ki belki kulaklarına girer, kafalarına girer. Basit arkadaşlar bir dakikada özetleyeceğim size. Bir dakika 8 madde. Güveni nasıl kazanırsınız? Dünyanın her yerinde sadece Türkiye'de değil.

Gidin herhangi bir ülkede ya bu ülkede ben nasıl güven kazanırım, nasıl ekonomiyi düzeltirim, bir dakikada sekiz madde de özetleyeyim.

Bir; konuşunca doğruyu söyleyeceksin.
İki; söz verince tutacaksın.
Üç; emanete hıyanet etmeyeceksin.
Dört; her daim adalet ve hukukla hareket edeceksin.
Beş; dürüst ve ehil kadrolarla çalışacaksın.
Altı; istişareyi asla bırakmayacaksın.
Yedi; şeffaf olacaksın, hesap verebilir olacaksın.
Sekiz; planlı, programlı çalışacaksın.

Ne yapacağını önceden açıklayacaksın. Açıkladığın programa da uyacaksın. Bu kadar basit.

Bunlar yapmazlar, artık yapamazlar. O eşiği çoktan geçtiler.

40 yıl doğruyu söyleyen birisi, ilk yalanını söylediğinde herkes inanır. Bu adam hep doğruyu söylüyor diye. İkinci yalana da herkes inanır. Ama üçüncü, dördüncü derken bakarsınız ya bu bozuluyor herhalde ya bu artık yoldan çıktı olmuyor derler. İnanıramazsınız. Güveni bir kere yitirdiniz mi bir daha güveni kazanmak çok zor. Çok zor. Olmaz. Ağızlarıyla kuş tutsalar yapamayacaklar. Yapamazlar.

Bu kafayla gittikleri sürece bu ülkenin ekonomisini düzeltemezler. Ekonomiyi düzeltmek için önce hukuk ve adalet zeminini güçlendireceksiniz ya. Kaç kere söyledik. Başka çaresi yok bunun.

İnsan hakları, demokrasi, özgürlükler diyeceksiniz. Ekonomi o zemine oturur. Siz her türlü haksızlığı, hukuksuzluğu yapın. Bu kadar insana zulmedin, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin kararına saygı duymuyorum, uymuyorum deyin. Altına imza attığınız sözleşmelere sadık kalmayın... Tanımıyorum deyin. Ondan sonra da güveni oluşturmaya çalışın. Beyhude...

Hiç uğraşmasınlar... Yapamayacaklar. Ama biz dersimizi vermeye devam edeceğiz. Çünkü bir sınıfta en tembel öğrenci de olsa öğretmen öğretmeye çalışır değil mi? Biz de sonuna kadar anlatacağız.

Değerli arkadaşlar,

İl başkanlarımızla bir arada olduğumuz bugün, vatandaşlarımıza da bir çağrıda bulunmak istiyorum.

Ekranları başında ve sosyal medya hesaplarımız üzerinden bizleri izleyen saygıdeğer vatandaşlarımıza da özellikle seslenmek istiyorum.

Lütfen E-Devletten bir parti üyeliğinizi sorgulayın. Çünkü biz Türkiye'nin dört bir yanında aynı manzarayla karşılaşyoruz.

Kongrelerimizi yaptıkça, ilçe teşkilatlarımız üye kaydetmeye başladıkça hayretlere düşüyoruz ya. Şunu gördük ki binlerce vatandaşımız, rızasına aykırı olarak iktidar partisine üye yapılmış. Haberi yok. Birkaç örnek vereceğim. Niğde il başkanımız burada. Üye olmak üzere gelenlerin yarısı üyelik işlemi sırasında şaşkınlıkla iktidar partisine üye olduğunu öğreniyor. Öyle bir şey yok diyor, gidiyor apar topar üyeliğini sildiriyor.

Hakkari'de partimize üye olmak isteyen 130 arkadaşımızdan 40'ının habersizce iktidar partisine üye yapıldığı ortaya çıktı. Kahramanmaraş İl Başkanımız burada. Her ilçenin üçte birinde benzer bir durum olduğunu tespit ediyor. Vatandaşlarımız beni üye yapmışlar diyor. Gidiyor istifa ediyor, bizim parti binamıza gelene kadar tekrar üye yapılıyor. İzmir'de ben bunu iki tane ilçe başkanımızdan duydum. İlçe başkanı ya bakıyor ki iktidar partisinin üyesi.

Gidiyor E-Devlet'ten istifa ediyor. İşlemlerini yapacak bakıyor ki tekrar üye yapılmış. Yapışıyorlar, bırakmıyorlar. Böyle parti üyeliğiyle, böyle siyaset anlayışıyla bu ülkeyi yönetmeye çalışanların artık gitme zamanı geldi.

Bir başka örnek; İstanbul'un Arnavutköy ilçesinde partimize üye olmaya gelip de iktidar partisi üyeliğiyle karşılaşan kişilerin oranı yüzde 40. Olacak şey mi bu ya? Urfa'nın Viranşehir ilçesinde 1775 üyelik başvurusundan tam 760 kişi partimize geldiğinde şaşkınlıkla bir başka partinin üyesi olduğunu öğreniyor.

Bilginiz olmadan, habersizce iktidar partisine üye yapılmış olabilirsiniz. Bir vatandaş olarak sizleri uyarıyorum. Ne olur E-Devletten gidin bakın. İradeniz, bilginiz dışında bir parti üyeliğiniz var mı yok mu diye. Eğer gönlünüz yoksa rızanız yoksa E-Devlet'ten bir tuşa basarak çıkmak mümkün. Ama bir gün sonra yine kontrol edin ha. Çünkü geri gelebilir üyelik. Bir daha çıkın. Üye yapıyorlar bir daha çıkın. Ve baktınız ki olmuyor yargı yolu açık. Suç. Böyle bir şey yok.

Bir siyasi parti vatandaşın rızası, iradesi, imzası olmadan kimseyi üye kaydedemez. Böyle bir şey yok. Bunların artık hak, hukuk böyle bir dertleri yok. Biz iktidarız aklımıza geleni yaparız diyorlar. Kim bize hesap sorabilir ki diyorlar. Ama bakın gün gelir bütün bunların denetim süreçleri işler. Bütün bu yanlışların idari denetimi yapılır. Yargı, Meclis denetimi yapılır.

Hiç kimse ilelebet bu iktidar devam edecek deyip bir pervasızlık, vurdumduymazlık içinde olmasın. Herkes hukuk içinde hareket etsin.

Değerli arkadaşlar,

İktidar partisi ile devletin iç içe geçtiği, işlerin daha da kötüye gittiği günlerden geçiyoruz.

Demokratik gerileme dönemindeyiz ve her alanda bunun sonucunu ağır şekilde ödüyoruz.

Yönetimdeki keyfiyet yüzünden, doğmamış çocuklarımıza kadar borçlandırıldığımız bugünlerin hepimize bir karabasan gibi geldiğini biliyorum.

Kötü yönetimin elinde, bugünlerin hiç geçmeyecek gibi görüldüğünü biliyorum.

Ama bunlar, geçecek. Hepsi geçecek.

Biz bu demokratik gerilemeyi durduracağız.

Biz bu baskı günlerini sona erdireceğiz.

Bu karabasandan, bu kabustan hızla refaha geçeceğiz.

Hiç şüpheniz olmasın arkadaşlar, emin adımlarla, kararlı adımlarla, emaneti teslim almaya geliyoruz.

Nasıl ki kötü bir rüyadan, kabustan uyandığımızda bir bardak su içip "Oh" diyerek rahatlıyorsak, işte DEVA iktidarı o huzur dolu nefes olacak arkadaşlar.

Önce hukuku ve kurumları ayağa kaldıracamız. Güveni tesis edeceğiz.

Türkiye'yi hızla refaha ve huzura kavuşturacağız.

Kimseyi ezdirmeyeceğiz.

Güçlü, sürdürülebilir ve kapsayıcı bir büyümeyle topyekûn zenginleşeceğiz.

Gençlerin kaçmak değil, yaşamak istediği bir türkiye için çalışacağız.

Çünkü biz, kadınlarla, gençlerle, çiftçilerle, emeklilerle, öğretmenlerle, işçilerle, esnafla,

Eşitlik için, adalet için yola çıktık.

Ayrıışmayacağız, ayrıştırmayacağız.

Toplumunu kutuplara ayırmayacağız.

Hep beraber Türkiye'nin yaralarını saracağız.

Biz Türkiye'nin haysiyetli insanları için buradayız.

Biz Türkiye'nin haysiyetli insanları için hazırız.

Hepinize çok çok teşekkür ediyor, il başkanları toplantımızın hayırlara vesile olmasını diliyorum.